

UVODNA RIJEČ

Poštovane čitateljice, poštovani čitatelji,

Dok smo prvi ovogodišnji broj posvetili zadnjim aktivnostima HDK-a u godini 2023., još jednom zahvaljujući Zvonimiru Mariću na uredničkom predanom poslu, s ovim drugim brojem prelazimo u aktivnosti u 2024., na način da ga u cijelosti posvećujemo našoj tradicionalnoj proslavi 15. siječnja: Dana međunarodnog priznanja RH. Ovaj put anastatički reproduciramo prigodnu knjižicu, koja je prema našoj tradiciji i tiskana. Vjerujemo da će ovim putem imati daleko širu difuziju.

Uz dobre želje,

Emilio Marin, predsjednik HDK-a

SADRŽAJ

Dan međunarodnog priznanja RH 15. siječnja 2024.	str. 2
Pozdrav voditeljice Sanje Bujas-Juraga	str. 3
Pozdrav predsjednika HDK-a Emilija Marina	str. 5
Prigodna riječ Frana Matušića, državnog tajnika u MVEP-u	str. 8
Razgovor Ive Kujundžića i Zlatka Dalića	str. 15
Pitanje veleposlanika Češke Republike Milana Hovorke i odgovor Z. Dalića	str. 30
Pitanje veleposlanice BiH Elme Kovačević-Bajtal i odgovor Z. Dalića	str. 33
Komentar prof. Helene Tomas	str. 36
Pitanje predsjednika NO HDK-a Đure Vidmarovića i odgovor Z. Dalića	str. 37
Komentar izv. prof. Ivana Milolože	str. 39
Završna riječ voditeljice i predsjednika HDK-a	str. 40
Popis članova HDK-a	str. 45
Popis izdanja HDK-a	str. 49

**Hrvatski diplomatski klub
Croatian Diplomatic Club**

**DAN MEĐUNARODNOG PRIZNANJAREPUBLIKE
HRVATSKE**

15. siječnja 2024.

**THE DAY OF INTERNATIONAL RECOGNITIONOF THE
REPUBLIC OF CROATIA**

January 15th 2024

Svečanost održana 16. siječnja 2024. u dvorani NSK u Zagrebu
Celebration held on January 16th, 2024, in the premises
of the NSK in Zagreb

DAN MEĐUNARODNOG PRIZNANJA REPUBLIKE HRVATSKE 15. siječnja 2024.

RAZGOVOR SA ZLATKOM DALIĆEM

THE DAY OF INTERNATIONAL RECOGNITION OF THE REPUBLIC OF CROATIA January 15th 2024

A CONVERSATION WITH ZLATKO DALIĆ

Ovogodišnja proslava obilježena je razgovorom s izbornikom Hrvatske nogometne reprezentacije Zlatkom Dalićem, koji je bio glavni gost na skupu u povodu 32. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske u organizaciji Hrvatskoga diplomatskog kluba i Ministarstva vanjskih i europskih poslova održanom u Zagrebu:

VODITELJICA gđa Sanja Bujas-Juraga, redovita članica HDK-a: Dobra večer. Možemo li započeti s programom? Dobra večer svima! Program započinjemo hrvatskom himnom u izvedbi sopranistice Nike Pastuović. Izvolite!

[HIMNA]

VODITELJICA: S osobitim zadovoljstvom pozdravljamo izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora, saborskog zastupnika Davora Ivu Stiera, Vaše ekscelencije, članove Diplomatskog Zbora, pošto-

This year celebration was marked by the conversation with the manager of the Croatian national football team, Zlatko Dalić, who was the main guest at the gathering on the occasion of the 32nd anniversary of the international recognition of the Republic of Croatia, which was held in Zagreb and was organised by the Croatian Diplomatic Club and the Ministry of Foreign and European Affairs:

SANJA BUJAS JURAGA: Good evening. Shall we start with the program? Good evening everyone. We will begin with the Croatian national anthem performed by soprano Nika Pastuović. Have a wonderful evening.

[THE CROATIAN NATIONAL ANTHEM]

SANJA BUJAS JURAGA: It is our great pleasure to welcome the representative of the President of the of the Croatian Parliament, MP

vane predstavnike Ministarstva vanjskih i europskih poslova, Ministarstva turizma i sporta, uvažene članove Hrvatskog diplomatskog kluba, cijenjene sudionike iz akademske zajednice, gospodarstva i medija. Dragi gosti, dobrodošli na svečanost povodom obilježavanja 32. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske. Organizator ovog događanja je Hrvatski diplomatski klub, a Ministarstvo vanjskih i europskih poslova je suorganizator. Imamo i posebnu temu ovog programa pod nazivom Nogometna diplomacija. A sada bih pozvala predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba profesora emeritusa Emilija Marina da nam se obrati.

Davor Ivo Stier. Your Excellencies, members of the Diplomatic Corps, respected representatives of the Ministry of Foreign and European Affairs, the Ministry of Tourism and Sports, respected members of the Croatian Diplomatic Club, respected participants from the academic community, business and media. Dear guests, welcome to the ceremony marking the 32nd anniversary of the international recognition of the Republic of Croatia. The organiser of this event is the Croatian Diplomatic Club, and the Ministry of Foreign and European Affairs is the co-organiser. We also have a special topic in this program called Football Diplomacy. And now, I would like to invite the president of the Diplomatic Club,

Akademik EMILIO MARIN, predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba:

Dame i gospodo, ekscelencije. Osobita nam je čast da ovu večerašnju svečanost suorganiziramo s Ministarstvom vanjskih poslova. Inače je tradicija ovog našeg kluba više od 20 godina da posebno obilježavamo ovaj Dan međunarodnog priznanja Republike Hrvatske svake godine s jednim posebnim gostom, a nakon toga svake godine priredimo posebnu brošuru na spomen toga događaja. Ove godine to radimo zajedno s Ministarstvom vanjskih poslova, što nije slučajno. Prvo, to se nadovezuje na našu dosadašnju suradnju, a drugo mi smo krajem prošle godine – za što

Professor Emeritus Emilio Marin to take the floor.

EMILIO MARIN, Fellow of the Académie des Inscriptions et Belles-Lettres, President of the Croatian Diplomatic Club:

Ladies and gentlemen, your Excellencies. It has been a special honour for us to co-organise this evening's ceremony with the Ministry of Foreign Affairs. It has been this club's tradition for more than twenty years to celebrate this day of international recognition of the Republic of Croatia. Every year we have a special guest and we prepare a brochure commemorating that event. This year we are doing it jointly with the Ministry of

izražavam zahvalnost i Ministarstvu vanjskih i europskih poslova i posebno gospodinu ministru Grliću Radmanu – potpisali sporazum o suradnji između našeg kluba i Ministarstva. Također, mi je posebna čast to što smo sredinom prošlog mjeseca potpisali i sporazum s analognom udrugom na jednoj drugoj strani, kako se to obično kaže, bojišnice za samobitnost i nezavisnost Hrvatske, a to je s Hrvatskim generalskim zborom te sam osobito zahvalan Generalskom zboru i njegovu predsjedniku general-bojniku Marinku Krešiću na tome. Večeras imamo uvaženog gosta i izbornika hrvatske nogometne reprezentacije. No, to nije slučajan izbor. Mi smo se prije dvije godine opredijeli kao klub da ćemo ubuduće, pa je tako bilo prvi put lani, proslavljati ovaj dan s posebnim gostima koji neće biti iz diplomacije ili politike,

Foreign Affairs, which is no coincidence. Firstly, it builds on our previous cooperation, and secondly, at the end of last year, and for this I express my gratitude to the Ministry of Foreign and European Affairs, especially to Minister Grlić Radman, we signed an agreement on cooperation between our club and the Ministry. It is also a special honour for me that shortly before that agreement, in the middle of last month, we signed an agreement with an analogous association on the other side, as it is usually said, the front line of Croatian identity and independence, that is, with the Croatian Generals Association. I am especially grateful to the Generals Association and its president Major General Marinko Krešić for this. Tonight, we have a distinguished guest, the manager of the Croatian national football team. But it was not a random choice. Two years ago, we decided as a club that in the future, and we started this last year for the first time, we would celebrate this day by inviting special guests who are not from diplomatic or political circles, but from the realm of culture, sports, art, science. We believed and we still do that they have also contributed to the reputation of the Republic of Croatia throughout history, even in the contemporary world. We are now in hall which is associated with the image and work of Marko Marulić, and it is this year

nego iz kulture, športa, umjetnosti, znanosti, jer smo smatrali i smatramo da su i oni doprinijeli ugledu Republike Hrvatske kroz povijest, pa i u suvremenosti. Nalazimo se u dvorani koja je povezana s likom i djelom Marka Marulića, a upravo ove godine obilježava se 500. obljetnica njegove smrti. Upravo na tragu tog kulturnog događaja lani na ovaj dan bio je naš uvaženi gost Miro Gavran, predsjednik Matice hrvatske. Večeras je to iz sfere športa, gospodin Zlatko Dalić i zahvaljujem mu što se odazvao našem pozivu. Nadam se da ćete biti svi zadovoljni današnjom večeri i da ćemo proslaviti na dostojan način ovaj dan. Svima nazočnima, a i svima koji su na bilo koji način, a osobito našim nestorima iz diplomacije, onima koji su prije dvadeset i više godina bili osnivači ovog kluba, a i mlađima koji nastavljaju njihovim tragom, čestitam Dan hrvatske diplomacije. Živjeli!

VODITELJICA:

Zahvaljujemo profesoru Marinu. O burnoj i bogatoj povijesti moderne Hrvatske govorit će u prigodnom obraćanju u ime ministra vanjskih i europskih poslova Gordana Grlića Radmana državni tajnik za političke poslove gospodin Frano Matušić. Izvolite!

that we celebrate the 500th anniversary of his death. Right on the trail of that cultural past, last year our distinguished guest was Miro Gavran, the president of Matica hrvatska. Tonight it is Mr. Zlatko Dalić from the field of sports, and I would like to thank him for responding to our invitation. I hope that you will all be satisfied with this evening and that we will celebrate this day in a dignified way with everyone present. I congratulate the Day of Croatian Diplomacy to everyone who has contributed in any way, especially our nestors from diplomacy, those who twenty or more years ago were the founders of this club, and the younger ones who continue in their footsteps. Happy anniversary!

SANJA BUJAS JURAGA:
Thank you Professor Marin. The State Secretary for Political Affairs. Mr. Frano Matušić will now speak about the turbulent and rich history of modern Croatia in an appropriate address on behalf of the Minister of Foreign and European Affairs, Gordan Grlić Radman. The floor is yours.

FRANO MATUŠIĆ, State Secretary for Political Affairs at the Ministry of Foreign and European Affairs:

FRANO MATUŠIĆ, državni tajnik u MVEP-u:

Hvala lijepa. Poštovane ekscelencije, dame i gospodo, poštovani, izborniče gospodine Daliću, poštovani predsjedniče Hrvatskog diplomatskog kluba, gospodine Marin. Doista mi je posebna i osobita čast pozdraviti vas u ime ministra g. Gordana Grlića Radmana i u svoje osobno ime na ovoj večerašnjoj mini obljetnici, ako je možemo tako nazvati, koju suorganiziramo zajedno s Hrvatskim diplomatskim klubom prigodom 32. godišnjice priznanja Republike Hrvatske. I doista, danas ponosno slavimo ovu obljetnicu, kao i trideset dvije godine od uspostave diplomatskih odnosa s brojnim državama koje su nas priznale 1992. godine. Hrvatska je kao mlada europska demokracija u nastajanju svoju državnost i opstoj-

Thank you very much. Your Excellencies, honourable ladies and gentlemen, honourable Manager Dalić, honourable President of the Croatian Diplomatic Club, Mr. Marin. It is indeed a special and exceptional honour for me to greet you on behalf of Minister Gordan Grlić Radman and personally on this evening's mini anniversary, if you can call it that, which we have co-organised together with the Croatian Diplomatic Club on the occasion of the 32nd anniversary of the recognition of the Republic of Croatia. And indeed, today we proudly celebrate this anniversary, as well as thirty-two years since the establishment of diplomatic relations with numerous countries which recognised us in 1992. Croatia, as a young European democracy in the making, defended its statehood and survival in the Homeland War, during which an embargo on the import of weapons was imposed on us. Back then you needed the support of the international community to succeed. The international recognition was a decisive diplomatic victory against the Great Serbian regime, which sought to legitimise its own territorial encroachments and aggressive intentions. The recognition was a historic moment of Croatia's return to the political map of the world, which also meant the fulfilment of a thousand-year-old dream of the Croatian

nost branila i obranila u Domovinskom ratu, tijekom kojeg nam je bio nametnut embargo na uvoz oružja. Tada nam je za uspjeh bila potrebna podrška međunarodne zajednice. Međunarodno priznanje bilo je odlučujuća diplomatska pobjeda protiv velikosrpskog režima, koji je nastojao legitimirati vlastita teritorijalna posezanja i agresorske namjere. Priznanje je bilo povijesni trenutak povratka Hrvatske na političku kartu svijeta, koji je značio istovremeno i ostvarenje tisućljetnog sna hrvatskog naroda za vlastitom državom. Sam čin bio je poruka optimizma i nade iz međunarodne zajednice upućena Hrvatskoj i to u trenucima herojske borbe hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu, pod vodstvom prvog

people to have their own state. The act itself was a message of optimism and hope from the international community addressed to Croatia in the moments of the heroic battles of Croatian veterans in the Homeland War under the leadership of the first president Dr. Franjo Tuđman. This took place in the midst of human loss and destruction, and when a third of the country was still under occupation, from the declaration of independence on June 25th until joining the United Nations on May 20th, 1992. In addition to defending its territorial sovereignty and integrity, Croatia also waged an intense diplomatic battle for international recognition as a final confirmation of its statehood and international position. The wave of rec-

predsjednika dr. Franje Tuđmana, au jeku ljudskih gubitaka i razaranja te kada je još uvijek trećina zemlje bila pod okupacijom od proglašenja neovisnosti 25. lipnja pa sve do ulaska u Ujedinjene narode 20. svibnja 1992. godine. Uz obranu vlastitog teritorijalnog suvereniteta i cjelovitosti Hrvatska je vodila i intenzivnu diplomatsku borbu za međunarodno priznanje kao konačnu potvrdu svoje državnosti te međunarodnog položaja. Val priznanja, kao što znate, započeo je krajem 1991. godine, kada su se na to među prvima odvažili Ukrajina, baltičke zemlje Island i Njemačka, čija odluka je stupila na snagu 15. siječnja, a kulminiralo je naravno u siječnju 1992. godine, kad su nas priznali Sveta Stolica, kao što znate 13. siječnja, San Marino 14. i sve članice Europske zajednice 15. siječnja. To je rezultiralo time da je hrvatsku neovisnost do kraja svibnja te godine priznalo više od 70 država svijeta, kada je Hrvatska primljenai u Ujedinjene narode. Takav slijed događaja omogućio je i konačnu pobjedu u Domovinskom ratu, kao i mirnu reintegraciju hrvatskog Podunavlja upravo na jučerašnji dan 1998. godine. Uloga hrvatske diplomacije značajno se mijenjala od njenih početaka, kada se prije samo 32 godine intenzivno radilo na međunarodnom priznanju, pa do danas, kada Hrvatska ima uspostavljene odnose sa 194

ognition, as you know, began at the end of 1991, when Ukraine, the Baltic countries, Iceland and Germany were among the first to dare to do so, whose decision entered into force on January 15th, and of course it culminated in January 1992 when we were recognised by the Holy See, as you know, on January 13th, San Marino on January 14th, and all members of the European Community on January 15th. This resulted in Croatia's independence being recognised by more than seventy countries around the world by the end of May of that year, when Croatia was also finally admitted to the United Nations. Such order of events enabled the final victory in the Homeland War, as well as the peaceful reintegration of the Croatian Danube region on January 14th 1998. The role of Croatian diplomacy has changed significantly since its beginnings thirty-two years ago, when international recognition was intensive labour, until today, when Croatia has established relations with one hundred and ninety-four countries with ninety operating diplomatic and consular missions. Six of these are foreign representative offices at international organisations, fifty-eight embassies and twenty-six are consular representative offices. Today, when we remember those times, we look back with gratitude at the diplomatic role of the first Croatian president

države u kojima djeluje 90 diplomatsko-konzularnih predstavništava. Od toga je šest stranih predstavništava pri međunarodnim organizacijama, 58 veleposlanstava i 26 konzularnih predstavništava. Danas, kad se prisjećamo tih vremena, sa zahvalnošću gledamo na diplomatsku ulogu prvog hrvatskog predsjednika i na podršku međunarodnih partnera, koji su priznanjem potvrdili povijesno pravo hrvatskog naroda na samoodređenje i na samostalan razvoj u novoj Europi nakon pada Berlinskog zida i kraja Hladnog rata. Uz podršku partnera i saveznika s kojima nastavljamo produbljivati gospodarske, kulturne i druge odnose aktivno pridonosimo brojnim europskim i međunarodnim organizacijama te inicijativama. Kao članica Ujedinjenih naroda, Sjevernoatlantskog saveza te Europske unije, kojoj smo predsjedali po prvi puta 2020. godine u jeku pandemije koronavirusa, a prošle godine obilježili deset godina članstva te postali članica schengenskog prostora i europodručja, nastavljamo osnaživati međunarodni položaj zemlje, razvijati bilateralne i multilateralne odnose te aktivno preuzimamo odgovornost za izgradnju sigurnijeg, pravednijeg i prosperitetnijeg međunarodnog poretka. Hrvatska je pokazala jasnu i pravovremenu punu solidarnost s Ukrajinom, koju i danas nastavljamo podupirati na sve moguće načine, i

and the support of international partners who confirmed the historic right of the Croatian people to self-determination and independent development in the new Europe after the fall of the Berlin Wall and the end of the Cold War. With the support of partners and allies with whom we continue to deepen economic, cultural and other relations, we actively contribute to numerous European and international organisations and initiatives. As a member of the United Nations of the North Atlantic Treaty Organization and the European Union, having presided over the Council of the EU for the first time in 2020, amidst the Corona virus crisis, marking ten years of the EU membership and becoming a member of the Schengen and the Euro area, we continue to strengthen our country's international position, develop bilateral and multilateral relations and we take active responsibility for building a safer, fairer and more prosperous international order. Croatia has shown clear, full and timely solidarity towards Ukraine, which we continue to support in every possible way. Furthermore, we have expressed strong condemnation of the Hamas terrorist attack on Israel, which supported Israel's right of self-defence, while at the same time respecting humanitarian and international law. We also demanded that all hostages be released

osudila je teroristički napad Hamasa na Izrael, podržavši pravo Izraela na samoobranu, ali istovremeno poštujući humanitarno i međunarodno pravo. Jednako tako smo zatražili i da se svi taoci bezuvjetno puste na slobodu. Osobito nam je zadovoljstvo što je Hrvatski diplomatski klub, udruga kojoj je cilj promicati diplomatsku struku, kao posebnu temu današnjeg događaja odabrao nogometnu diplomaciju. Ogroman uspjeh hrvatske nogometne reprezentacije i osvajanje brončane medalje na Svjetskom prvenstvu u Francuskoj 1998. godine stavio nas je na kartu svijeta. Cijeli svijet je tada upoznao Hrvatsku zahvaljujući nogometu, najpopularnijem sportu na svijetu. Tada je naša nogometna reprezentacija bila najpoznatiji ambasador Hrvatske u svijetu. No, ono što je uslijedilo na posljednja dva svjetska prvenstva, a to je bronca u Katru i srebro u Rusiji, potvrdilo je zapravo da taj uspjeh iz 1998. godine nije bio slučajan i da Hrvatska očigledno ima talenat za taj sport, ali ne samo za taj, iako za taj izrazito. I doista, moram reći da vrlo često kada se spomene Hrvatska negdje u svijetu, odgovor uvijek bude povezan s nekim od nogometaša. Prije svega, danas je to Luka Modrić, ali i nakon 26 godina moram reći da se brojni prisjećaju i Šukera i Bobana. Tako da je hrvatska nogometna reprezentacija, naročito dva posljed-

unconditionally. We are particularly pleased that the Croatian Diplomatic Club, an association whose goal is to promote the diplomatic profession, has chosen football diplomacy as a special topic for today's event. The enormous success of the Croatian national football team and winning the bronze medal at the World Championship in France in 1998 placed us on the world map. The whole world got to know Croatia thanks to the most popular popular sport in the world. At the time, our football team was Croatia's most prominent ambassador in the world. However, what followed at the last two world championships, the bronze in Qatar and the silver in Russia actually confirmed that the success from 1998 was not accidental and that Croatia clearly has talent in that sport. And not only football, but especially football. Indeed, I must say that very often when Croatia is mentioned somewhere in the world, the answer is always connected to one of the football players. Today it is Luka Modrić, but even after twenty-six years, I have to say that many people remember Šuker and Boban. So the impression the Croatian national football team has left, especially regarding these two last successes under the baton of Mr. Zlatko Dalić, who will certainly tell you more about it in his interview, left a deep mark and made all Croa-

nja uspjeha pod dirigentskom palicom gospodina Zlatka Dalića, koji će vam sasvim sigurno nešto više reći o tome u svom intervjuu, ostavila dubok trag i olakšala zapravo posao svim hrvatskim diplomatima. Ja sam uvjeren da ćete se svi složiti s tim kako je našim predstavnicima u inozemstvu, vidim brojne ovdje, bivšim ali i sadašnjim, bilo znatno lakše predstavljati Hrvatsku i preko hrvatske nogometne reprezentacije približiti je svima u svijetu. Dakle, danas je hrvatska nogometna reprezentacija jedan od najpoznatijih hrvatskih brendova na koji smo neizmjereno ponosni, a osobito nam je zadovoljstvo što je danas gospodin Dalić s nama i ja očekujem da nam nešto kaže kako i na koji način sve naši momci pomažu u promociji Republike Hrvatske i na koji nas način reprezentiraju diljem svijeta. Hvala lijepa na pažnji. Ispričavam se, nisam pozdravio izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora g. Stiera i svoje kolege, državne tajnike i tajnicu. Hvala lijepo.

VODITELJICA: Zahvaljujem državnom tajniku Matušiću na njegovom obraćanju. Kontinuirano jačanje ugleda Republike Hrvatske u svijetu rezultat je brojnih diplomatskih postignuća, ali i nacionalni sport pokazao se kao odličan promotor prepoznatljivosti

tian diplomats' jobs easier. I am convinced that everyone agrees with the fact that our representatives abroad, I see many of you former diplomats present here, and it must have been easier for you to present Croatia and bring Croatia closer to everyone in the world through the Croatian football team. So, today the Croatian national football team is one of the most famous Croatian brands of which we are extremely proud, and we are especially pleased that Mr. Dalić is with us today. I expect that he will tell us how and what are the ways in which our boys help in the promotion of the Republic of Croatia and represent us around the world. Thank you very much for your attention. I apologise for not greeting the representative of the President of the Croatian Parliament, Mr. Stier, and my colleagues, the state secretaries and the secretary. Thank you very much.

SANJA BUJAS JURAGA: I would like to thank State Secretary Matušić for his address. The continuous strengthening of the reputation of the Republic of Croatia in the world is the result of numerous diplomatic achievements, but national sport has also proven to be a great promoter of Croatia's recognition in the world. Therefore, football and our great football team are the main talking points. Allow me

Hrvatske u svijetu. U tom području glavnu riječ vodi nogomet i naša sjajna nogometna reprezentacija. Dozvolite mi s osobitim zadovoljstvom da pozovem našeg posebnog gosta gospodina Zlatka Dalića, izbornika hrvatske nogometne reprezentacije. Razgovor s izbornikom Dalićem vodit će gospodin Ivo Kujundžić, urednik programa na HRT-u i član Upravnog vijeća Hrvatskog diplomatskog kluba. Naša mlada sopranistica Nika Pastuović je spremna na pozornici za otpjevati jednu od prigodnih pjesama iz svog repertoara i mi ćemo je sa zadovoljstvom poslušati, a onda krenuti na razgovor koji svi željno očekujemo, jer već smo rekli koliko nam je važno imati ovakve goste.

to invite our special guest; it is with special pleasure that I announce Mr. Zlatko Dalić, the manager of the Croatian national team. Mr. Ivo Kujundžić, program editor at the Croatian National Television (HRT) and member of the Governing body of the Croatian Diplomatic Club, will lead the conversation with Manager Dalić. Our young soprano Nika Pastuović is on stage and ready to sing one of the appropriate songs from her repertoire, which we shall listen to with great pleasure. Afterwards, we will begin the interview all of you are eagerly waiting for, because, as we have already said, it is important for us to have such guests present.

[A SONG]

[PJESMA]

IVO KUJUNDŽIĆ: Hvala mladoj umjetnici Niki Pastuović! Dajte ljudi, nemojte štedjeti dlanove, jer djevojka je sjajna, a ja još jednom pozdravljam izbornika Zlatka Dalića. Gospodine Daliću, dobrodošli na ovaj uvaženi skup i prije nego što počnemo razgovor ja bih predložio da pogledamo jedan uvodni prilog o izborniku hrvatske nogometne reprezentacije koji je, to moram reći, već prije dolaska ovamo dao intervju za emisiju Globalno Hrvatska. Koristimo ga maksimalno pa Vas molim još jedan pljesak.

ZLATKO DALIĆ: Dobra večer i lijep pozdrav svima vama. Hvala na toploj dobrodošlici i hvala na uvodu. Hvala na pozivu da budem večeras vaš gost. Iskreno, malo sam se opirao kad sam dobio taj poziv jer što mogu ja trener nogometa i sportaš zanimljivog reći vama, uvaženim diplomatima i vašim gostima ali evo, nadam se da će na kraju biti ipak nešto lijepo.

IVO KUJUNDŽIĆ: Ja bih zamolio našeg suradnika Karla da pusti uvodni dokumentarni film koji je pripremio Program za Hrvate izvan RH HRT-a:

IVO KUJUNDŽIĆ: Sincere thanks to the young artist, Miss Nika Pastuović, please everyone, don't spare your ovations, she is a brilliant singer. Once again, good evening to Manager Dalić. Mr. Dalić, welcome to this esteemed event and before we start the conversation, I would suggest that we watch an introductory report about the manager of the Croatian national football team, who, by the way, I must say, already gave an interview for the TV program Global Croatia before coming here. We are taking the opportunity in full, please give us another round of applause.

ZLATKO DALIĆ: Good evening and greetings to you all. Thank you for the warm welcome and thanks for the introduction. Thank you for inviting me to be your guest tonight. Honestly, I resisted a little when I got the invitation because what can I, a football coach and an athlete, say that would be of interest to you, esteemed diplomats, dear guests, but here I am, I hope that in the end something I will be able to say good things.

IVO KUJUNDŽIĆ: I would like to ask our associate Karlo to play the introductory documentary prepared by the Croatian Television

[PRILOG – Film o Zlatku Daliću u produkciji HRT-a]

IVO KUJUNDŽIĆ: Gospodine Daliću, kako Vam je izgledao ovaj kratki dokumentarac o uspjesima hrvatske nogometne reprezentacije pod Vašim vodstvom?

ZLATKO DALIĆ: Ma, sad ste mi stvorili još veći pritisak i emociju koja je opet proradila i pokazuje ponos na to što je hrvatska reprezentacija, što ona znači za hrvatski narod, što su emocije, što je ljubav, što je domoljublje. I mislim da ovaj film sve pokazuje pa i to na koji način se mi borimo za Hrvatsku. I daj Bože da opet bude

International for the Croatian diasporas:

[A short film about Zlatko Dalić produced by the Croatian Television]

IVO KUJUNDŽIĆ: Mr. Dalić, what did you think of this short documentary about the successes of the Croatian national football team under your management?

ZLATKO DALIĆ: Now you have put even more pressure on me and made me even more emotional, I have felt it again and shows how proud I am of the Croatian national team, what it means for the Croatian

ovakvih doživljaja i dočeka.

IVO KUJUNDŽIĆ: Daj Bože, da bude što više. Inače, ovaj film u trajanju od 12 minuta nastao je u produkciji Programa za Hrvate izvan Hrvatske naše radiotelevizije i urednica gospođe Susanne Čaić i Doris Vučković, koje su također ovdje, pa ih molim da ustanu kako bismo ih vidjeli i pozdravili. Te su kolegice zaslužne za film, a sad bih ja predložio, izborniče, ajmo se okrenuti poslu. Tema ovog razgovora je nogometna diplomacija pa prema vašem mišljenju je li nogometna reprezentacija Hrvatske produžena ruka diplomacije? Što

people, what emotions are, what love is, what patriotism is. And I think that this film shows it all, and also how much we fight for Croatia. And may God grant that there such experiences and receptions happen again.

IVO KUJUNDŽIĆ: Yes, may God grant more of that. This twelve-minute long film was produced by the Croatian Television International for the Croatian diasporas, by editors Mrs. Susanna Čaić and Mrs. Doris Vučković, who are also here tonight, so if the ladies would please stand up so we can see you and applaud you. They are the people behind the film, and

vam govori osjećaj je li sport alat za postizanje rezultata i na međunarodnom političkom području?

ZLATKO DALIĆ: Svatko od nas na svoj način promovira Hrvatsku koliko može u svom poslu i u svom djelovanju. Sport je jedan od zaista važnih čimbenika hrvatske države i mislim da je to jedan od najjačih brendova hrvatske države, a osobito u zadnje vrijeme to je nogomet. Nogomet je najglobalniji i ima najveću gledanost. Najviše ljudi ga prati i kroz nogomet zaista možemo slati poruke i promicati ciljeve naše države i naše politike te napraviti ono što mi želimo. Mislim da je sport zaista produžena ruka diplomacije i promocije naše Hrvatske. To je osobito bilo u devedesetim godinama na Olimpijadi u Barceloni, kad su naši sportaši nosili hrvatske zastave, hrvatsko znakovlje i tad je to bio početak. Nakon toga uslijedilo je Svjetsko prvenstvo u nogometu u Francuskoj, gdje su Vatrene osvojili broncu. Upravo tada je svatko čuo za hrvatsku državu. I na kraju, osobito ovih zadnjih šest-sedam godina kad osvajamo medalje na svjetskim prvenstvima, kada svi znaju za Hrvatsku i kada svi pokazujemo da i mali mogu biti veliki. Zaista mislim da smo učinili jako, jako puno za hrvatsku državu i za njezinu promociju te da cijeli svijet zna za nas. I ono što mene veseli jest činjenica da smo

now I would like to propose, Mr Dalić, that we get down to business. The topic of this conversation is football diplomacy, so in your opinion, is our national football team an extended arm of Croatian diplomacy? How do you feel about that, because sport is a tool for achieving results in the international political field as well, is it not?

ZLATKO DALIĆ: Each of us promotes Croatia in our own way and as much as we can through our work and activities. Sport is one of the really important factors in Croatia and I think that it is one of the state's strongest brands, especially recent football. Football is the most global sport and has the highest viewership. Most people watch it and through football we can really send messages and promote the goals of our country and our politics, and achieve what we want to. I think that sport truly is an extended arm of diplomacy and serves to promote our country. This was especially the case in the 1990s at the Olympics in Barcelona, when our athletes carried Croatian flags, Croatian insignia, and that was the beginning. This was followed by the World Cup in France, where Vatrene came third. And then everyone heard about Croatia. And finally, this has been especially evident for the last six or seven years when we have

i u našoj Hrvatskoj, unutar Hrvatske, probudili te emocije jer medalje su važne. One su jako bitne, ali po meni mi smo postigli drugi efekt. Postigli smo efekt da se mala djeca i mladi ljudi poistovjećuju sa Hrvatskom, s hrvatskim dresom. Prije kad bi dijete tražilo od roditelja da mu kupi dres, govorilo se o Messiju, Ronaldu, a sad zadnjih sedam-osam godina svi traže dres Modrića, Perišića, svi traže hrvatski dres i to je taj dobitak, to da smo probudili emociju kod mladih ljudi i kod djece. Mislim da je to velika stvar.

IVO KUJUNDŽIĆ: Obilazeći cijeli svijet zanima me kad ste vi postali svjesni toga koliko je ovo značajan sport za promociju Hrvatske? Imate li možda neke osobne doživljaje, osobne primjere itd. Od 2017. vi ste izbornik hrvatske nogometne reprezentacije pa možete li se prisjetiti nekog zanimljivog detalja?

ZLATKO DALIĆ: Ma, bilo je puno toga kad su ljudi prepoznali Hrvatsku i hrvatsku šahovnicu, hrvatski dres. Jedna je situacija kad sam ja nakon naše pobjede u Rusiji nakon Argentine, objavio Burj Khalifa u Dubaiju u hrvatskim bojama na svom Twitter profilu. Milijun i 400 tisuća ljudi je to pogledalo i lajkalo. Uglavnom ljudi iz tog dijela svijeta. Dakle, oni su prepoznali Hrvatsku, oni su

won medals at world championships. Now when everyone knows about us and when we are showing that even a small nation can be grand. And I really think that we have done very, very much for Croatia regarding promotion and for the whole world to know about us. What pleases me is the fact that we have awakened these emotions in Croatia, within Croatia, because medals are important. They are very important, but in my opinion we have achieved a different effect. We achieved the effect that children and young people identify with Croatia, with the Croatian jersey. In the past, when a child would ask their parents to buy them a jersey, they wanted Messi, Ronaldo, and now for the last seven or eight years, everyone is asking for a Modrić, Perišić jersey, everyone wants the Croatian football shirt and that is the gain, that we have awakened emotion in young people and children, and that is in my opinion a huge deal.

IVO KUJUNDŽIĆ: You have travelled all over the world; I am interested in when you became aware of how important this sport is for promoting Croatia? Do you have any personal experiences, personal examples, etc? You have been the manager of the Croatian national football team since 2017, can you recall any interesting details?

Hrvatsku vidjeli na nogometu. Oni su Hrvatsku zavaljeli jer mi smo mali. Mi smo mali i po našoj brojnosti i po veličini i mi smo postali uzor u svijetu kako može netko mali napraviti velike stvari i kako netko može ostvariti svoj san. Na primjer, mi smo u Rusiji imali bus na kojem je pisalo „Mala zemlja, veliki snovi“ i mi smo sigurno putokaz svim drugim manjim silama, manjim zemljama da mogu nešto napraviti te da nije sve rezervirano samo za velike svjetske sile nego da i mali mogu biti veliki. Hrvatska je to postigla u Domovinskom ratu, a nakon toga i po meni najveći događaj u sportu bilo je osvajanje medalja.

IVO KUJUNDŽIĆ: Ovo su sjajne izjave. Molim jedan pljesak za našeg izbornika. Rekli ste sad vrhunski rezultati, a mala zemlja. Kakva je naša pozicija u europskim i svjetskim nogometnim forumima? Tu je isto pitanje što bi se tu moglo učiniti? Jeste li zadovoljni s tom pozicijom, što bi se moglo promijeniti i kako smatrate da je potrebno mijenjati?

ZLATKO DALIĆ: Pa, ako gledamo po rezultatima, mi smo svjetska velesila u tome što mi radimo i što mi stvaramo ne samo u nogometu nego u svakom sportu i ono što mi napravimo počev od individualnih sportaša - od Ivaniševića od Janice Kostelić i

ZLATKO DALIĆ: Well, there have been numerous occasions when people recognised Croatia and the Croatian chequerboard, the Croatian jersey. There was one time when, after our victory in Russia after Argentina, I tweeted the Burj Khalifa in Dubai illuminated in the colours of the Croatian flag. One million and four hundred thousand people saw that post and liked it. Mostly people from that part of the world. So, they recognised Croatia, and they saw Croatia through football. They fell in love with Croatia because we are a small country. We are small both in our numbers and in size, and we have become a role model in the world of the fact that someone small can do great things and that it is possible to realise one's dream. For example, in Russia we had a bus with a banner "Small country, big dreams", and we are certainly a signpost to all other smaller powers, smaller countries, that they can achieve something. That not everything is reserved only for superpowers of the world, but that even small can be great. Croatia achieved this in the Homeland War, and after that, in my opinion, winning medals in sports, was its second biggest achievement.

IVO KUJUNDŽIĆ: These are great statements. I would like a round of applause for our nation-

Ivice Kostelića, ali i svih drugih, da ne zaboravimo nekoga. U sportu mi smo velesila. Način na koji nas tretiraju u nogometu je po meni jako loš i poražavajući jer oni nam to ne žele priznati. Evo, jučer je FIFA imala izbor sportaša, nogometaša godine. I u tom izboru sudjeluju izbornici, sudjeluju kapetani, sudjeluju novinari i ekipe. Drugu godinu za redom nisam glasovao na tom izboru jer jednostavno nemaju respekt prema nama i možda sam jedini izbornik na svijetu koji nije glasovao, jer oni moraju pokazati respekt prema nama. Mi ga nismo dobili na poklon, mi smo ga zaradili. Ostvarili smo dvije medalje u četiri godine. Uzeli smo medalju u Ligi nacija i, po meni, Hrvatska je zadnje tri godine bila u nogometu najbolja na svijetu po rezultatima, a nama to ne priznaju i to je bio neki moj izraz bojkota, to da neću glasovati, jer ukoliko ne priznate nas jer smo mali, onda razmislite što treba. Hrvatska mora biti primjer toga kako mala zemlja može napraviti tako velike stvari i trebate nas istaknuti kao primjer. Ljudi moji, vidite, ovi su mali, nemaju nikakve uvjete, nemaju 100 milijuna stanovnika, a drugi su u svijetu, treći u svijetu i to je putokaz kako se radi, ali ne - oni su nas stavili na zadnje mjesto. Ako nema respekta prema nama, onda mi moramo osigurati taj respekt i ja sam izabrao ovakav način. Da li je to pametno

al team manager. You mentioned brilliant results, medals, and the country being small. What is our position in European and world football forums? Also, there is the question of what could be done with that? Are you satisfied with that position and what could be changed there and how do you think it needs to be changed?

ZLATKO DALIĆ: Well, if we look at the results, we are a world superpower in what we do and what we create, not only in football, but in every sport, and what we do starting with individual athletes from Ivanišević to Janica Kostelić and Ivica Kostelić and from all others, hopefully not forgetting anyone. In sports we are a superpower. The way they treat us in football is, in my opinion, is very bad and degrading because they don't want to admit our success. Yesterday, FIFA had a choice of athletes, footballers of the year. And in this selection process the main participants are managers, captains, journalists their teams. For the second year in a row, I did not vote in that election because there is simply no respect for us, and I may be the only national team manager in the world who did not vote because they have to show respect for us before I do. We didn't get it as a gift, we earned it. We won two medals in four years. We won a

ili nije, ne znam. Mislim da nije, jer onda će doći opet neke kazne u vidu sudaca, ali dobro, to je sad druga tema. Hrvatska zaslužuje puno, puno veći respekt od krovnih organizacija, specijalno Fife.

IVO KUJUNDŽIĆ: Bravo, čestitam, molim jedan pljesak! Nakon vaših velikih trenerskih uspjeha kao što su osvajanje drugog mjesta na Svjetskom nogometnom prvenstvu u Rusiji i trećeg mjesta u Katru, kao i srebrnog odličja u Ligi nacija UEFA, imali ste brojne i vrlo unosne ponude inozemnih klubova, međutim, ostali ste naš izbornik. Što je presudilo?

medal in the League of Nations, and according to me, Croatia has been the best in the world in football for the last three years in terms of results, and they don't recognise that, and this was in some way my way of boycotting. I won't vote because if you don't recognise us, and we we are a small country which must be made an example, if you think about it properly, that we can do such great things. Look at them, this small country, they don't have proper conditions, they don't have a population of a hundred million, and they came second in the world, third in the world, and this is a guide on how to do things. But no, they put us last. If there is no respect for us, then we have to ensure respect for ourselves and I chose to do it this

ZLATKO DALIĆ: Pa gledajte, ja radim posao koji je za mene najljepši na svijetu, koji je za mene čast, ponos i ljepšeg posla nema nego što je ovaj moj posao biti izbornik svoga naroda, svoje reprezentacije i to je bio moj san. Iskreno, nisam se nadao da će se to ostvariti jer se uvijek misli da ima puno većih faca od mene da to budu, ali evo mene je zapalo i ja sam samo ponosan na ovo što sam napravio sa svojim igračima, nešto što je zaista nestvarno i pravo čudo. Mi nismo svjesni što smo napravili u nogometu posljednjih šest-sedam godina. I ovo što ja radim nema cijenu. Nema cijenu i nema ništa što bi me moglo usrećiti više nego ovo. Jer ne može mi nitko

way, be it smart or not, I don't know. Perhaps not because there might be penalties for that through referees, but well, that's another topic now. Croatia deserves much, much more respect from the umbrella organisations, especially FIFA.

IVO KUJUNDŽIĆ: Well done, congratulations, let's have a round of applause, please. After your great coaching successes, winning the second place at the FIFA World Cup in Russia and third in Qatar, as well as the silver medal in the UEFA Nations League, you had numerous and very lucrative offers from foreign clubs, however, you

platiti to što ja radim u reprezentaciji i što doživljam na utakmicama, na ovakvim dočecima. Ja mogu biti sad nakon ovog posla izbornik, ne znam, Brazila, ili Francuske, ili Barcelone, ali izbornik hrvatske vrste za mene je najveća čast, najveći ponos i najveći posao. Što ja mogu da radim? Ovdje nisu bitni novci, nisu bitne nikakve druge satisfakcije. Ovdje je ljubav, ovdje je emocija ono što me čini sretnim i što me čini ponosnim. I zaista, ovo nema cijenu.

IVO KUJUNDŽIĆ: Sljedeće pitanje odnosi se na hrvatsku dijasporu. Kažu da oko 4 milijuna ljudi živi u Hrvatskoj, a da otprilike toliko ima naših ljudi koji žive vani. Poznato je da je velik broj Hrvata i izvan Hrvatske koji su sudjelovali i sad sudjeluju u ovoj hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji, recimo Rakitić, braća Kovač iz Njemačke itd. Mene zanima kako je hrvatska nogometna reprezentacija, a Vi to znate najbolje, prihvaćena među Hrvatima u svijetu. Čega se posebno sjećate?

ZLATKO DALIĆ: Ovo što je, uz ostalo, meni neka zadnja moja impresija to je bio Rotterdam i Liga nacija, finale Lige nacija. U finalu protiv Španjolske bilo je 35 tisuća Hrvata na stadionu. Dakle, nije utakmica bila u Splitu, nije bila u Zagrebu, bila je u

remained here. What made you stay?

ZLATKO DALIĆ: Well, you see, I'm doing a job that for me is the most beautiful in the world, which I am honoured to do and which I am proud of, and there is no better job than this one, to be the coach for my people, my national team, and that was my dream. Honestly, I never hoped that it would come true because you'd always think that there are much bigger shots than me to be doing it, but here I am and I can only be proud of what I have done with my players, something which is truly unreal, a miracle. We are not aware of what we have done in football in the last six, seven years. And what I do has no price. There is no money in the world, there is nothing that could make you happier than this. Because no one can pay me for what I do in the national team and what I live for during matches and receptions afterwards. After this position, I can be the manager in, say, Brazil or France or Barcelona, but being the Croatian national team manager is the greatest honour, the greatest job and the greatest work for me. What can I do? Money is not important here, no other satisfactions are important. This is love, this is emotion, what makes me happy and what makes me proud. And really, this is priceless.

Rotterdamu. Treba tamo doći. Treba tamo biti i na toj utakmici bilo je 35 tisuća Hrvata, uglavnom iz dijaspora i ljudi koji rade vani i koji prate Hrvatsku gdje god mogu. I kad ti to vidiš, kad vidiš toliko Hrvata na utakmici i toliko naših obilježja, toliko emocije, onda moraš biti sretan i ponosan što si napravio i to je ta utakmica gdje je bilo po meni najviše Hrvata na jednoj utakmici. I sad kad pogledate EURO koji dolazi, tu se oko dvjestopedeset tisuća Hrvata prijavilo za ulaznice. Najveći broj ljudi koji se prijavio dolazi iz Hrvatske, najviše od svih drugih država, što pokazuje tu našu ljubav, naše emocije, pokazuje koliko mi volimo, koliko poštujemo i koliko žudimo za Hrvatskom i za hrvatskim dresom i to je ono što Hrvatsku zastupa. Dakle, mi zastupamo i pokazujemo ono na čemu je nastala hrvatska država, na domoljublju i na vjeri, na ljubavi i na zajedništvu, jer naši igrači kad uđu u reprezentaciju, oni dolaze iz ljubavi i iz domoljublja. Oni imaju svoje ugovore u klubovima za koje igraju, zarađuju novce, ali kad dođu u reprezentaciju, onda igraju iz ljubavi i iz domoljublja. Pokazuju jedno veliko zajedništvo, jer bez tog zajedništva nema uspjeha. Ovo je kolektivan sport i kroz to zajedništvo oni naprave rezultat, pokazuju svoju vjeru u sebe, vjeru svih nas i to ljudi prepoznaju, a pogotovo ljudi koji žive u dijaspori. To prepoznaju, poštuju i

IVO KUJUNDŽIĆ: The next question concerns the Croatian diaspora. They say that Croatia is close to the population of about four million. There are just as many Croatians living abroad. We know that a large number of Croats outside of Croatia participated and are now participating in this national football team, for example Rakitić, the Kovač brothers from Germany, etc. I am interested in how is the Croatian national football team, you know, received among Croats worldwide. What do you remember in particular?

ZLATKO DALIĆ: The last thing I remember, which impressed me, was the Rotterdam League of Nations. The League of Nations final. In the final against Spain, there were thirty-five thousand Croatians in the stadium. So, the match wasn't in Split, it wasn't in Zagreb, it was in Rotterdam. You have to get there. You need to be able to get there, and there were thirty-five thousand Croats at that match, mostly the diaspora and people who work abroad and follow Croatia wherever they can. And when you see that, so many Croats at the match, so many national symbols, so much emotion, then you have to be happy and proud of what took place, one match which, in my opinion, had the greatest number of

cijene i njima je hrvatska reprezentacija, kao i svima nama, svetinja. Oni nas prate i navijaju. Najbolji primjer je sad ovo aktualno rukometno prvenstvo u Njemačkoj, gdje je opet jako puno naših navijača i to je samo uvertira za ono što nas čeka u lipnju, što nas čeka na Europskom prvenstvu. Ovo je moja zahvala svim tim ljudima, jer nije lako doći negdje iz Kanade, iz Australije i iz Amerike u Europu gledati Hrvatsku ili doći u Katar. To ipak iziskuje i troškove i napor, ali ta naša ljubav nema granica, te naše emocije ne prestaju već traju. I daj Bože, da se nastave već u lipnju i da napravimo ono što svi želimo. Opet jedan dobar rezultat.

IVO KUJUNDŽIĆ: Mi isto želimo odličan rezultat. Lijepo od Vas što ste došli jer upravo u ovim trenucima Hrvatska igra protiv Rumunjske rukometnu utakmicu. Večeras idete pretpostavljam i vi ovdje na Savu gdje će vaterpolisti igrati za zlatno odličje. Mene zanima još u ovim kontaktima s Hrvatima izvan Hrvatske i dijasporom čega se posebno sjećate, imate li neki možda osobni dojam, osobno iskustvo koje bi moglo biti zanimljivo.

ZLATKO DALIĆ: Pa mi gdje god dođemo tu nas dočekuju naši ljudi i Hrvati iz Hrvatske. Oni su zaista ljudi

Croatian supporters. And now when you look at Euro, which is on its way, with two hundred and fifty thousand Croats having applied for tickets. The largest number of people who signed up came from Croatia out of all other countries, and that shows our love, our emotions. How much we love, how much we respect and how much we yearn for Croatia and the Croatian jersey, and that is what Croatia really represents. So, we represent and show what the Croatian state was founded on, that it was based on patriotism and faith, on love and togetherness, because when our players get the national team, it comes from patriotism. They have their contracts signed around the world for which they play, they earn money, but when they come to the national team, they play for love and patriotism. They show a great sense of unity because without that unity there is no success. This is a collective sport, and through that togetherness, they create a result, show their faith in themselves, the faith from all of us, and people recognise that, especially people who live in the diaspora. They recognise, respect and appreciate that, and the Croatian national team is sacred to them, as it is to all of us. They follow us and support us. The best example is the current handball championship in Germany, where again there are a lot of our fans and it is just a pre-

koji su spremni na sve, ljudi koji su prevalili toliki put da bodre hrvatsku reprezentaciju. Oni su željni svih tih naših uspjeha, svih naših događanja. Pogotovo naši ljudi koji su otišli prije. Naprimjer, pošto se zna da sam ja rodom iz Livna, gdje god dođem netko ima iz Livna i onda se pitam koliko je to Livno? Gdje god sam došao netko ima iz Livna, ali ljudi idu za nama gdje god mi igramo jer te emocije njih nose i svaka ta utakmica nosi puno ljubavi, puno emocija. Naprimjer, Kopenhagen se održavao u vrijeme korone i tad su mnogi naši ljudi riskirali svoje zdravlje, svoj život. Bila je korona, potrošili su novce, a sve to da bi nas bodrili. Bilo je petnaest tisuća Hrvata u Kopenhagenu. I zbog tih ljudi se vrijedi potruditi, zbog tih ljudi vrijedi dati sve od sebe za do-

lude to what awaits us in June. What awaits us at the European Championship and here is my thank you to everyone, because it is not easy to get to Europe from Canada, Australia, the United States, to watch Croatia in Europe or to travel to Qatar. Nevertheless, it is costly and requires effort, but our love has no limits and our emotions do not stop, they last. And God grant that they continue so we can do achieve what we all want in June. Yet another good result.

IVO KUJUNDŽIĆ: We also want an excellent result. It is kind of you to be here because Croatia is at the moment playing a handball match against Romania. I assume you are also attending the water polo match later tonight at Mladost, they will be fighting for a gold medal. I am still interested, in these contacts with Croats abroad and the diaspora and so on, what do you remember specifically, do you perhaps remember something you were personally impressed with, a personal experience that could be interesting?

ZLATKO DALIĆ: Well, wherever we go, our people and Croats from Croatia welcome us. Those really are people who are ready for anything, who have travelled such a long way to support the Croatian national team.

bar rezultat, a i naši igrači su svjesni toga. Oni su toga svjesni i s ponosom nose taj hrvatski dres i nema veće sreće i ljubavi nego kad čuješ svoju himnu a iza tebe stoje tisuće i tisuće navijača. Može biti i loša utakmica, može biti neki poraz, ali moraš vjerovati i moraš bodriti svoju reprezentaciju i nikad ne odustati. Mi smo na Svjetskom prvenstvu 2018. pet puta gubili, ali nikad nismo odustali i to je ta odluka hrvatskog naroda da nikad nismo odustajali, ni u ratu niti u našoj povijesti. Mi uvijek nađemo pravi put, uvijek je dragi Bog uz nas. On nam to pokazuje pa su moja vjera i moja očekivanja zaista uvijek velika. Sad smo imali tešku situaciju kad su bila dva poraza hrvatske reprezentacije, protiv Walesa i Turske, i odmah su krenule razne mašinerije. Tražilo se da se smijeni izbornik, da se smijeni kapetan, da ništa ne valja itd. Nakon tri godine izgubimo dvije utakmice i odmah krene nekakva loša vibra. Tada sam ja osjetio koliko hrvatski narod poštuje mene i reprezentaciju. Ja osobno nisam doživio nikakvu lošu riječ ili loš i istup pa sam zaista sam sebi rekao da moramo biti jači nego ikad kako bi se Hrvatska plasirala u Njemačku, jer sve ono što je prije toga bilo palo bi u vodu. Tamo nas čekaju tisuće i tisuće Hrvata, tisuće i tisuće naših navijača i mi moramo to ostvariti. I to je ono što nas nosi. To je ono što nam daje snagu, što daje

They are eager to see us succeed at all our events. Especially people who left Croatia. For example, since you can see that I am from Livno, everywhere I go, I stumble upon someone from Livno, and then I ask myself how big is this Livno really? Wherever I've been, there's someone from Livno, but people follow us, wherever we play, so the emotions carry them, and every match harbours a lot of love, a lot of emotions, and one, for example, at Copenhagen, during the corona virus, many of our people risked their health, their lives. It was the time of the pandemic and they spent money to support us. There were fifteen thousand Croatians in Copenhagen. And because of those people, it is worth making an effort, because of those people, it is worth doing your best to get the result, and our players are aware of that. They are aware of this, those who play and those who proudly wear that Croatian jersey, and there is no greater happiness and love than when you hear your national anthem with thousands and thousands of fans standing behind you. And it can be a bad game, it can be a defeat, but you have to believe and you have to support your national team and never give up. We lost five times at the 2018 World Cup, but we never gave up, and that is the decision of the Croatian people that we have never given up, either in time of war and

energiju, sva ta ljubav svih tih ljudi. Kad govorimo o Hrvatskoj moramo znati da je ona zaista napravila sjajne stvari u svakom pogledu. Ipak, mi jesmo mali. Nakon Svjetskog prvenstva u Rusiji mnogi su dolazili k nama da vide što mi to radimo i kako mi to radimo. A kad su vidjeli u kakvim uvjetima radimo, nije im bilo jasno kako. Ali mi se ne damo.

IVO KUJUNDŽIĆ: Treba li ovome još nešto dodati? I za kraj ovog dijela razgovora jedno sportsko pitanje: Kako je koljeno Ivana Perišića?

ZLATKO DALIĆ: Isto. Ivan je čovjek koji zaista s puno ljubavi igra za hrvatsku reprezentaciju. I njemu je jako teško palo to da je ozlijeđen. Ali poznavajući njega i njegovu energiju i njegovu profesionalnost, on će biti spreman za Europsko prvenstvo u Njemačkoj i on će se nama priključiti već u ožujku kada idemo u Emirate na dvije prijateljske utakmice. On će biti s nama i ja zaista ne mogu zamisliti hrvatsku reprezentaciju na Euru bez njega. Željno ga svi čekamo, jer je on velika snaga, velika moć reprezentacije. Vjerujem u njega, vjerujem u njegov brzi oporavak i da ćemo u Njemačkoj biti s njim.

IVO KUJUNDŽIĆ: Hvala vam puno. Poštovana publiko, mikrofon je vaš.

in our history. And we always find the right path for us, almighty God is always with us. He shows us that, and my faith and my expectations are really always high. We had a difficult situation when the national team suffered two defeats against Wales and Turkey, and the system immediately started replacing the coach and the captain. After three years we lost two games and immediately this initiates a bad vibe. And then I felt how much the Croatian people respect me and the national team. Personally, I haven't had a bad word said about me, no bad performance comments, and I said to myself, we must be stronger than ever if Croatia is to qualify for Germany, because everything that happened before would lose its meaning. Thousands upon thousands of Croats, thousands of our fans are waiting for us there, and we have to make it happen. And that's what carries us. That's what gives us strength, what gives us energy and all that love from all those people. And when we talk about Croatia, it has really done great things in every aspect. However, we are a small country. After the World Cup in Russia, many people came to see what we do and how we do it. Well, when they saw the conditions we were working in, it wasn't clear to them, but we still stand tall.

IVO KUJUNDŽIĆ: Is it even

VELEPOSŁANIK ČEŠKE REPUBLIKE MILAN HOVORKA:

Dobra večer. Zovem se Milan i ja sam veleposlanik Republike Češke u Hrvatskoj. Naravno, zahvaljujem na pozivu i čestitam Hrvatskoj i hrvatskim prijateljima. Ovo je vrlo važan dan za Hrvatsku. Srce gori. Sve ja to dobro razumijem. Vidio sam također i film Vatreni i moram reći da sam saznao zašto se zovu Vatreni? Prije toga nisam znao zašto Vatreni? Kad sam vidio film, shvatio sam.

Može li sada pitanje? Poštovani gospodine Daliću, da li ovaj duh

possible to add to this? At the end of this part of the interview, one sports-related question: how is Ivan Perišić's knee?

ZLATKO DALIĆ: The same thing. Ivan is a man who plays for the Croatian national team with a lot of love. It is very difficult for him too now that he is injured. But knowing him and his energy and his professionalism, he will be ready for the European Championship in Germany and he will join us already in March when we go to the Emirates for the two friendly matches. He will be with us and I really can't imagine Croatia's presentation at the Euro without him. And we are all waiting for him eagerly, as he possesses this great strength, great power within the national team. I believe in him, I believe in his quick recovery and that we will have him in Germany.

IVO KUJUNDŽIĆ: Thank you very much. Dear audience, the microphone is yours.

AMBASSADOR OF THE CZECH REPUBLIC TO CROATIA, HE MILAN HOVORKA:

Good evening. My name is Milan, I am the ambassador of the Czech Republic in Croatia. Of course, thank you for the invitation

Vatrenih imaju igrači na umu i danas kad oni idu na teren? To je prvo pitanje, a drugo: Sad smo vidjeli film i svi ste u tom filmu pričali o snu koji ste imali pa se pitam o čemu Zlatko Dalić danas sanja? Hvala vam!

ZLATKO DALIĆ: Pa taj duh Vatrenih postoji već dugo vrijeme i on zaista živi s nama svima. Mi smo nakon Svjetskog prvenstva 2018. godine napravili selekciju novih igrača. I u Katru je bilo 18 novih igrača. Dakle, nije to bila ista reprezentacija i mi smo ponovili uspjeh. Znači, ostao je duh, ostala je emocija, ostao je karakter, ali još je važnije da su ostali

and I congratulate Croatia and my Croatian friends. This is a very important day for Croatia. My heart is on fire. I understand all that very well. I have also seen the film Vatreini, and I must say that I found out why Vatreini? And before that I didn't know why Vatreini. After I saw the film, I understood. Can I ask a question now? Dear Mr. Dalić, do the players still possess this Vatreini spirit today, when they go on the field? That is my first question, and my second question: after we have seen the film, and all of you talked about the dream you had and I was wondering what Zlatko Dalić is dreaming about today? Thank you.

ZLATKO DALIĆ: Well, that Vatreini spirit has existed for a long time and it really lives within us all. After the World Cup in 2018, we selected new players. There were also eighteen new players in Qatar. So, it was not the same national team but we repeated the success. So, the ghost remained. The emotion remains, the character remains, but it is even more important that there are some players who were with us four years ago, and they are the ones who are keeping it all together, that is, from generation to generation. And they are the ones we teach the younger ones who come to love, emotions, character and ev-

neki igrači koji su bili s nama prije četiri godine i oni su ti koji nose to sve skupa, to jest iz generacije u generaciju. Oni su ti koji uče i mlađe koji dolaze ljubavi, emocijama, karakteru i svemu onome što nosi nogomet. Bez toga mi ne bismo ništa napravili. Bez tih emocija, bez tog duha, bez vjere mi to ne bismo napravili. Način, neodustajanje, ljubav, emocije, domoljublje, navijači, naš ponos, skromnost koju mi imamo – sve nas to drži i to je ono što mi i ja kao izbornik nastojimo sačuvati. Vrlo lako je danas sve pokvariti. Svaki od nas može pokvariti u jednom danu i prijateljstvo, i obitelj, i svoje društvo, To je vrlo lako napraviti, ali sačuvati sve to nije lako i to ne mogu baš svi. Neki su ljudi otpali iz te reprezentacije jer se nisu uklopili u tu cijelu priču. A ostali su ostali vjerni i normalni ljudi koji uvijek imaju ambiciju nešto napraviti. Moj san je bio kad sam otišao iz svog rodnog Livna da nešto u životu napravim. Mene je vodila jedna rečenica, a to je da se ne vratim kući. Ne to da ja ne volim kuću, nego da to znači da nisam uspio ako se vratim. I ja sam želio samo nešto napraviti u životu. Iskreno, nisam sanjao da ću jednoga dana biti na ovoj poziciji. I sad kad ljudi gledaju moju poziciju iz ove perspektive, oni misle kako je lijepo biti izbornik reprezentacije, dvije medalje, tri medalje. Divota. Ali moj put je bio sve samo ne lagan. Ja

everything that football is about. Without that, we wouldn't have achieved anything. Without those emotions, without that spirit, without faith, they wouldn't have done it. The way we do things, the love, the emotions, patriotism, fans, our pride, the modesty we have keeps us going and that's what we, and I as a manager, are trying to preserve. It is very easy to spoil everything today. Each of us can spoil it in a day, friends and family and society. That is easy to do, but to preserve all that is not easy and not everyone can do it. Some people dropped out of the national team because they didn't fit into the whole story. They remained faithful, normal people who always have the ambition to achieve something. When I left my native town Livno, my dream was to make something of myself. I was guided by the idea that I can't go back home. Not that I don't like my home, but that I didn't succeed if I went back. And I just wanted to do something in life. Honestly, I never dreamed that one day I would be in this position. And now when people look at my work from this perspective, they think the coach of the national team, two medals, three medals. Splendour. But my journey was anything but easy. I left Croatia in 2010. With a suitcase in my hand I ventured to some unknown land, to a whole new world in Saudi Arabia, a new culture, a new religion

sam 2010. godine otišao iz Hrvatske. S koferom u rukama u neki nepoznati svijet, u novi svijet, u Saudijsku Arabiju, novu kulturu, novu religiju i nepoznavajući engleski jezik. Ali ja sam otišao jer sam išao za nečim. Osjetio sam svoju šansu, došao u mali klub Dole i kroz tri godine izbio se do najvećega kluba Azije. I sve sam napravio svojim radom. Prije izbornika 12 sam godina bio trener koji je sanjao, maštao, radio i bio uporan. I dragi Bog me nagradio, dao mi je ovu poziciju. Dao mi ovo mjesto i ja sam na tome zahvalan i moj san je samo da mi Bog da zdravlja te nemam nikakvih većih snova jer sve sam napravio. Bio bih prezahtjevan kad bih tražio više. Ja sam napravio puno toga i zahvalan sam. Pa da ništa više ne napravim, da ne ostvarim niti jednu pobjedu više, ja sam zahvalan i sretan.

VELEPOSLANICA BOSNE I HERCEGOVINE ELMA KOVAČEVIĆ-BAJTAL: Dobra večer gospodine Daliću. Rekli ste da gdje god dodete nadete nekoga iz Livna. Ja nisam iz Livna, ali sam iz Bosne i Hercegovine. Želim Vas pozdraviti i reći da smo i mi u Bosni i Hercegovini navijali za Vas i za sve naše susjede, ali željeli smo da postignete uspjeh. I zaista smo ponosni na Vas. Svakako želim nešto da Vas pitam. Mi u Bosni i

and without speaking English. I knew nothing. But I left. Because I was after something. I felt I had a chance and I came to a small club there, and in three years fought my way to the biggest club in Asia. And I did everything with my own two hands, and before I became the manager I was a coach for twelve years, I dreamed, fantasised, worked hard and was persistent. And dear God rewarded me, he gave me this position. He bestowed me with this place and I am grateful for that and my only dream is that God will give me good health, I don't have any other big dreams, because I have done everything. It would be too much to ask for more. I did a lot and I'm grateful; should this be all I have done and should I fail to have a victory more, I am grateful and happy.

AMBASSADOR OF BOSNIA AND HERZEGOVINA H. E. ELMA KOVAČEVIĆ-BAJTAL: Good evening, Mr. Dalić. You said that wherever you go, you stumble upon someone from Livno. I am not from Livno, but I am from Bosnia and Herzegovina. I wanted to greet you and say that us in Bosnia and Herzegovina were all supporting you and all our neighbours, but we wanted you to achieve success. And we are really proud of you. I want to ask you, in Bosnia and Herze-

Hercegovini uvijek smo imali i u Hrvatskoj nekoga kao uzor. Ne mora to biti neki glumac, ne mora to biti vrsni sportaš, to može biti neki heroj rada ili neki susjed, otac i majka. Koji je Vama bio uzor i vodilja da nadete unutrašnju snagu, da vjerujete u sebe i da postignete to što ste postigli i stvorili?

ZLATKO DALIĆ: Hvala vam na podršci. Ja sam puno puta rekao i nikad se nisam sramio otkud sam, što sam i otkud potičem i ponosan sam na to da sam iz Livna i iz Bosne i Hercegovine. To je moje mjesto rođenja. Tu je moja obitelj, tu su moji roditelji i ja sam puno puta rekao hvala svima u regiji koji navijaju za nas, koji nas podržavaju i mislim da je to jedino

govina we have always had a role model, in Croatia as well. It doesn't have to be an actor. It doesn't have to be an excellent athlete, but it can be a hero from work or a neighbour, a father, a mother. Who was your role model and guide to become successful and to find inner strength, to believe in yourself and to achieve that which you have created?

ZLATKO DALIĆ: Thank you for your support. I have said it many times, I have never been ashamed of where I am from, who I am and where I come from, and I am proud to be from Livno and from Bosnia and Herzegovina. It is my birthplace. My family is there, my parents are there, and I have said thank you many times to everyone in the region who supports us. I think it is only normal and only right that someone who is fighting for something should be supported. That is something worthy and human and should be done. Throughout my whole life I dedicated myself to football, and somehow this has been my path, where I saw everything in my whole life and I always had role models, people who guided me, who were my coaches, who I looked upon, who I saw myself in, who gave me advice, who taught me, who guided me. As a child, at the age of fifteen, I came to Hajduk in Split and those

normalno i jedino ispravno, da onoga tko je negdje u nekoj borbi za nešto podržavamo, da navijamo. To je ono što vrijedi, što je ljudski i što treba podržavati. Kroz cijeli svoj život ja sam se posvetio nogometu i nekako to je bio moj put. Tu sam ja vidio sve u svom životu. Uvijek sam imao neke uzore u ljudima koji su mene vodili, koji su bili moji treneri, koji su bili moji uzori i koje sam vidio kao ljude koji meni daju savjet, koji mene uče, koji mene usmjeravaju. Ja sam kao dijete došao u Hajduk u Split s petnaest godina. Te tri, četiri godine u Hajduku su meni bile zaista poučne i vrijedne i taj klub me odgojio i naučio me nekom pravcu, kulturi, redu, odgoju, sličnom onom mojih roditelja koji su me pustili u Split. Bio sam u jednom trenutku na rubu kao i mnogi mladi ljudi. Ali ja sam se uspio održati, jer je taj klub i mene odgojio i usmjerio. Nakon toga tu su i ljudi koji su me vodili kroz cijelu moju karijeru. Tu se uvijek spominjao pokojni Ćiro Blažević kao moj mentor, kao čovjek koji je za mene zaista učinio puno, otvorio mi je put, dao mi je šansu. Bio mi je podrška i naučio me puno tih stvari i ako mogu izabrati tko je taj bio čovjek, osim mojih roditelja, koji me je učio i odgajao u životu, onda je to bio pokojni Ćiro. Ja sam u Katru kad smo osvojili broncu, zaista iz srca rekao ono spontano da tu medalju poklanjam njemu. Tada je

three or four years in Hajduk were really instructive and valuable for me, and that club brought me up and gave me a sense of direction, culture, order and brought me up from where my parents left off when they let me go to Split. I was on the edge as many young people are, but I managed to hold it together and that club raised me and guided me. After that, the people who guided me throughout my career. There was the ever mentioned Ćiro Blažević as my mentor, a man who really did a lot for me, he opened the doors for me. He gave me a chance. He encouraged me and taught me a lot of these things and if I have to choose, he was the man, besides my parents, who taught me to live and brought me up. That was the late Ćiro. In Qatar, when we won the bronze, I really spontaneously said from the heart that I was giving the medal to him. At that time, he was amidst a difficult battle with his illness, and I think that he is one of the people who steered Croatia in the right direction, when talking about football.

IVO KUJUNDŽIĆ: There is one more question, from the Madame. Then we will slowly bring this conversation to an end. The manager is in a hurry to watch the water polo.

vodio tešku borbu protiv bolesti. Sve su to ljudi koji su Hrvatsku usmjerili u pravom smjeru, naravno govorim o nogometu.

IVO KUJUNDŽIĆ: Evo, ima još jedno pitanje gospoda. A onda ćemo polako privesti kraju ovaj razgovor. Izbornik žuri na vaterpolo.

Prof. dr. sc. HELENA TOMAS: Pardon, ispričavam se što ne mogu ustati. Nije pitanje, nego samo jedan komentar. Zovem se Helena Tomas. Profesoric sam arheologije na Filozofskom fakultetu. To je tu, jako blizu. Gospodine Daliću, jako sam uzbuđena i ovo što ću reći malo je emotivno. Drago mi je da ste mi prišli na početku i ustanovili

PROFESSOR HELENA TOMAS: Excuse me, good evening to everyone, I apologise for not being able to stand up. It is not a question, just a comment, my name is Helena Tomas. I am a professor of archaeology at the Faculty of Humanities and Social Sciences, close to here. Mr. Dalić, I am very excited and what I am about to say is a bit emotional. I am glad that you approached me at the beginning, especially since we found out right away that we were born in the same hospital in Livno. I am highly impressed by your achievements, but also by your modesty that you have maintained. Despite all your success. You said a moment ago that you come from a small town in a small country, and we have reached the very top. Us, archaeologists and scientists, we feel this too, and there are several of us in the audience, including Professor Emilio Marin. We also feel small when we come to world universities, but the very fact that we start modestly, I think it is an additional motivation for us to achieve a lot, so that small steps can take us to the top, and I am also glad that I said it and recognised it in myself, and I believe also my fellow archaeologists who are in the audience. Thank you.

smo odmah da smo rođeni u istoj bolnici u Livnu. Jako sam impresionirana vašim uspjesima, ali i vašom skromnošću koju ste zadržali usprkos svemu tome što ste postigli. Maloprije ste rekli da dolazite iz malog mjesta iz imale zemlje, a došli ste do samog vrha. To osjećamo i mi, i arheolozi i znanstvenici, a tu nas je nekoliko u publici, uključujući i profesora Emilija Marina. I mi se osjećamo mali kada dođemo na svjetska sveučilišta, ali baš to što krećemo skromno mislim da nam je to dodatna motivacija da postignemo puno, tako da i mali koraci mogu dovesti do vrha. Tako mi je drago da sam to rekla kako sam prepoznala i sebe u tome, a vjerujem i kolege arheologe koji su u publici. Hvala.

PREDSJEDNIK NO HDK-a ĐURO VIDMAROVIĆ: Gospodine Daliću, samo kratko pitanje? Gledao sam iz Moskve prijenos i to kako je bivša predsjednica Republike Hrvatske bila oduševljena i družila se s vama, a isto i ruski predsjednik i francuski. Podijelite s nama svoja sjećanja na to kako se skroman čovjek druži s tim državnim poglavarima.

ZLATKO DALIĆ: Pa to je ono što govorimo, govorimo što nogomet čini i što nogomet radi. Nogomet

MR ĐURO VIDMAROVIĆ, PRESIDENT OF THE NO HDK: Mr. Dalić, just a short question. I watched from Moscow, the broadcast, the way the former Croatian president was delighted, she spent time with you, as well as the Russian president and the French president. Share your memories with us, how does a humble man socialise with such heads of state.

ZLATKO DALIĆ: Well, that's what we're saying, what football is and what football does. Football unites people, football brings people together. And as I said, support is important. Our former president supported us at that time and that is what the state should do, to support us and be there for us when needed. It is the semi-finals and we are all happy to be with our water polo players, to support them to take their gold, because Croatia has done a lot again. And now we have a chance to be champions of Europe, to repeat it all together and without that unity without the support from all of us we can't do it. We are not lone wolves and we have to support each other. Unfortunately, it seems to me we are often our own worst enemies. We are the ones who devalue ourselves, we belittle ourselves by not admitting some things, and when we look at our relationships and where we are in the world,

ujedinjuje ljude, nogomet okuplja ljude. Već sam rekao da je bitna podrška. Tada je naša bivša predsjednica dala podršku nama svima. To je ono što država treba napraviti, dati podršku, biti zajedno i biti tu kad su nam potrebni. U ovim trenucima borimo se za polufinale pa ćemo svi biti uz naše vaterpoliste, biti podrška da obrane svoje zlato, jer Hrvatska je napravila jako puno. I evo sad imamo šansu biti prvaci Europe, ponoviti to sve skupa, ali bez toga zajedništva, bez podrške svih nas to ne ide. Mi nismo pojedinci, nismo sami za sebe i moramo podržavati jedni druge. Nažalost, ono što se meni čini jest to da smo mi sami sebi često najveći neprijatelji. Mi smo ti koji će sami sebe obezvrijediti, omalovažiti, oni koji ne priznaju neke stvari. Ali kad gledamo svoje relacije i gdje smo mi u svijetu, mislim da smo mi sami sebi najveća prepreka, počevši od svih nas - od trenera do sportaša. Uvijek gledamo samo sebe. Ne gledamo širu sliku i mislim da mi moramo druge podržavati u svakom smislu i biti ti koji shvaćamo ono što radimo. Da bi čovjek uspio, on mora podići sebe. Ja sam suočen s puno nekakvih komentara – ovakvih i onakvih, ali onaj tko komentira, on mora prvo početi od sebe i priuipitati se što je on uspio unijeti u svoj život. Često nije drugi ni u svojoj kući, a komentira. Prema tome, mi moramo biti ljudi svjesni

I think that we are our own biggest obstacle, starting with all of us, from coaches to athletes. We always only look at ourselves. We don't see the bigger picture and I think we have to support others in every way and be the ones who understand what we are doing. And in order for a person to succeed, he must raise himself. I don't know, I am faced with all kinds of comments, but whoever makes them, he has to start with himself first. What he managed to do in his life. Such people probably don't even come second in their own house, and yet they make comments. Therefore, we must be aware of our success, of our work, show respect, appreciate everything, learn from our mistakes. I succeeded because I corrected my mistakes. I made a lot of mistakes

uspjeha svoga rada, poštovati, cijeniti sve i učiti iz svojih pogrešaka. Ja sam uspio jer sam ispravio svoje greške. Ja sam puno griješio kad sam počeo karijeru i nisam bio ni blizu ovakav profesionalac, miran, stalozhen koncentriran. Bio sam mlad, bahat, nezgodno agresivan kao trener, ali sam shvatio da to nije dobro i da je to moja greška. Promijenio sam način i stil, otišao u svijet, naučio iz svojih pogrešaka i zato je to moja poruka svim mladim ljudima: Treba na svojim pogreškama učiti, svoje greške ispraviti i nešto napraviti u životu.

Izv. prof. dr. sc. IVAN MILOLOŽA: Dragi Zlatko, nisam uopće mislio da će mi pasti na pamet išta pitati. Previše smo dugo vremena proveli skupa. Imam ljudsku po-

when I started my career and I was nowhere near so professional, so calm and focused. I was young, arrogant, awkwardly aggressive as a coach, but I realised that it was not good, that it was a fault. I changed my way. I changed my style, went out into the world, learned, watched and learned from my mistakes, and that's why this is my message to all young people: they should learn from their mistakes, correct their mistakes and make something of themselves.

Associate Professor IVAN MILOLOŽA: Dear Zlatko, I didn't think I would ask anything. We spent so much time together. I have a humane need to say one thing because I was absent. Thank you for making Croatia famous, but also our Bosnia and Herzegovina. On behalf of all associations, thank you for making Livno proud all over the world, so that for us it is synonymous with success in the sea of other athletes who came before you and in the sea of other people. Once again, thank you and keep it up.

SANJA BUJAS JURAGA: I think I can really say that we all enjoyed this program, first the film, and then, especially this live conversation with you, Mr. Dalić, because you shared everything so

trebu da kažem: Hvala ti što si nam proslavio Hrvatsku, ali i našu Bosnu i Hercegovinu. Hvala ti u ime svih asocijacija što si pronio ime Livna po cijelom svijetu, tako da je za nas ono sinonim uspjeha, uz more drugih sportaša koji su bili prije tebe i uz more drugih ljudi. Još jednom hvala ti i nastavi dalje tako.

VODITELJICA: Mislim da zaista mogu reći da smo svi zajedno uživali u ovom programu, prvo u filmu, a onda osobito u ovom razgovoru uživo s vama izborniče Daliću, jer ste toliko toga tako iskreno podijelili s nama. To su vaša fantastična iskustva u radu s reprezentacijom, ali isto tako i priča vašem životu i vašim očekivanjima za budućnost. Jedino što mogu reći je puno, puno hvala i puno uspjeha u budućnosti. Sve najbolje. Prije završetka pozvala bih profesora Marina, on zna zašto ga pozivamo, da izađe na pozornicu, a Vi još malo ostanite izborniče.

Predsjednik HDK EMILIO MARIN: Predajem Vama kao znak zahvalnosti ove knjige koje predstavljaju rad Hrvatskog diplomatskog kluba. Svih šest knjiga sadržavaju sjećanja veleposlanika i generalnih konzula o prvom desetljeću hrvatske samostalnosti 90-ih godina, a to su

honestly with us. These are your fantastic experiences in working with the national team, but also things about your life and your expectations for the future. The only thing I can say is, thank you very much and good luck in the future. All the best. Before the end, I would ask Professor Marin, he knows why we want him closer to the stage, so stay just a little longer, Mr. Dalić.

President EMILIO MARIN: As a token of gratitude, I am giving you these books which represent the work of the Croatian Diplomatic Club. All six volumes contain the feelings of ambassadors and consuls general about the first decade of Croatian independence in the 1990s, as well as

i njihova sjećanja na misije koje su obavljene u raznim europskim i izvaneuropskim zemljama. Još jednom zahvaljujem svima. Sad se pomalo primiće kraj našeg službenog dijela programa pa bih zamolio našu dragu Niku Pastuović da nam otpjeva još jednu pjesmu i time obogati ovaj naš program.

[PJESMA]

VODITELJICA: S ovim riječima profesora Marina i ovom prekrasnom pjesmom i izvedbom mi smo došli do kraja našeg službenog programa. Hvala svima vama koji ste svojim dolaskom uveličali ovaj događaj i ovaj dan, a sad vas sve pozivamo na mali domjenak ovdje ispred dvorane. Hvala puno, doviđenja.

their memories of missions which were published in various European and non-European countries. Thank you once again everyone. Now we are getting closer to the end of our official part of the program, so I would like to ask our dear Nika Pastuović to sing us another song and thereby enrich this program of ours.

[A SONG]

SANJA BUJAS JURAGA: With these words by Professor Marin and this beautiful song and performance, we have come to the end of our official program. Thank all of you who graced this event with your arrival, and we invite you all to a reception here in front of the hall. Thank you very much, goodbye.

POPIS ČLANOVA HRVATSKOG DIPLOMATSKOG KLUBA (stanje 06. 2024.)

POČASNI ČLANOVI (14)

1. g. Zlatko Dalić, izbornik Hrvatske nogometne reprezentacije	8. general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik HGZ
2. msgr. dr. Nikola Eterović, apostolski nuncij	9. dr. sc. Đuro Njavro, osnivač ZŠEM-a
3. g. Peter W. Galbraith, prvi veleposlanik SAD-a u RH (1993. - 1998.)	10. mr. sc. Marija Pejčinović-Burić, glavna tajnica Vijeća Europe (2019. - 2024.)
4. akademik Miro Gavran, predsjednik Matice hrvatske	11. prof. dr. sc. Igor Rudan, akademik britanski
5. mr. sc. Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednica RH (2015. - 2020.)	12. g. Davor Ivo Stier, član Europskog palamenta, ministar vanjskih i europskih poslova RH (2016. - 2017.)
6. g. Goran Ivanišević, osvajač Wimbledona (2001.)	13. dr. sc. Neven Šimac
7. dr. sc. Miro Kovač, ministar vanjskih i europskih poslova RH (22.01. - 19.10.2016.)	14. prof. dr. sc. Željko Tanjić, rektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta

REDOVITI ČLANOVI (87)

1. mr. sc. Ljerka Alajbeg, veleposlanica	6. mr. sc. Branko Baričević, veleposlanik
2. dr. sc. Marin Andrijašević, veleposlanik	7. dr. sc. Andrea Bekić, veleposlanica
3. mr. sc. Antun Babić, generalni konzul	8. dr. sc. Darko Bekić, veleposlanik
4. g. Darinko Bago, veleposlanik	9. dr. sc. Svjetlan Berković, veleposlanik
5. g. Gordan Bakota, veleposlanik	10. g. Niko Bezmalinović, veleposlanik

11. mr. sc. Franjo-Antun Blažević, veleposlanik
12. gđa Mirjana Bohanec Vidović, generalna konzulica
13. g. Tomislav Bošnjak, veleposlanik
14. g. Željko Bošnjak, veleposlanik
15. gđa Sanja Bujas-Juraga, veleposlanica
16. g. Josip Buljević, veleposlanik, ministar obrane RH (2016.)
17. prof. dr. sc. Gjuro Deželić, veleposlanik, utemeljitelj HDK
18. g. Vladimir Duvnjak, generalni konzul
19. gđa Anica Djamić, veleposlanica
20. mr. sc. Zvonimir Frka Petešić, veleposlanik
21. g. Daniel Glunčić, veleposlanik
22. dr. sc. Jelena Grčić Polić, veleposlanica
23. gđa Nevenka Grdinić, generalna konzulica
24. dr. sc. Siniša Grgić, veleposlanik
25. dr. sc. Gordan Grlić Radman, veleposlanik, ministar vanjskih i europskih poslova RH (2019. -)
26. mr. sc. Veselko Grubišić, veleposlanik
27. g. Marijan Gubić, diplomat
28. mr. sc. Andrea Gustović-Ercegovac, veleposlanica
28. mr. sc. Aleksandar Heina, veleposlanik
30. prof. dr. sc. Henrik Heger-Juričan, opunomoćeni predstavnik RH
31. prof. dr. sc. Ivan Ilić, veleposlanik
32. gđa Andrea Javor, generalna konzulica
33. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik
34. g. Zdenko Karakaš, veleposlanik, ministar graditeljstva i zaštite okoliša RH (1992. - 1993.)
35. gđa Mirjam Katulić, veleposlanica
36. g. Željko Kirinčić, veleposlanik
37. dr. sc. Andrija Kojaković, veleposlanik
38. g. Vjekoslav Križanec, generalni konzul
39. mr. sc. Frane Krnić, veleposlanik
40. g. Ivo Kujundžić, veleposlanik
41. g. Ilija Lukanović, generalni konzul, utemeljitelj HDK
42. g. Vinko Ljubičić, veleposlanik
43. gđa Nives Malenica, veleposlanica
44. g. Dražen Margeta, veleposlanik
45. prof. dr. sc. Zvonimir Marić, generalni konzul
46. prof. emerit. dr. sc. dr. h. c. Emilio Marin, veleposlanik, akademik francuski
47. g. Ivan Dani Maršan, generalni konzul
48. gđa Marica Matković, veleposlanica
49. mr. sc. Jasen Mesić, veleposlanik, ministar kulture RH (2010. - 2011.)

50. gđa Andreja Metelko-Zgombić, veleposlanica
51. mr. sc. Dario Mihelin, veleposlanik
52. g. Bosiljko Mišetić, veleposlanik, ministar pravosuđa RH (1991. - 1992.), potpredsjednik Vlade RH (1995.)
53. g. Boris Mitrović, veleposlanik
54. g. Davorin Mlakar, veleposlanik, ministar uprave RH (2009. - 2011.), utemeljitelj HDK
55. gđa Ana Modun, generalna konzulica
56. g. Jakša Muljačić, veleposlanik
57. dr. sc. Mišo Munivrana, generalni konzul
58. gđa Ljiljana Pancirov, veleposlanica
59. g. Joseph Gene Petrić, generalni konzul
60. g. Ivan Picukarić, veleposlanik
61. mr. sc. Zoran Pičuljan, veleposlanik
62. gđa Mirjana Ana-Marija Piskulić, generalna konzulica
63. g. Velimir Pleša, generalni konzul
64. gđa Milada Privora, veleposlanica
65. mr. sc. Renee Pea, generalna konzulica
66. gđa Neda Ritz, veleposlanica
67. mr. sc. Neda Rosandić - Šarić, veleposlanica
68. akademik Davorin Rudolf, veleposlanik, ministar pomorstva RH (1990. - 1992.) i ministar vanjskih poslova RH (1991.)
69. mr. sc. Ivan Sabolić, veleposlanik
70. dr. sc. Ivan Velimir Starčević, veleposlanik
71. dr. sc. Ivan Šimek, generalni konzul
72. dr. sc. Anđelko Šimić, veleposlanik
73. akademik Drago Štambuk, veleposlanik
74. prof. emerit. dr. sc. Marijan Šunjić, veleposlanik, utemeljitelj HDK
75. dr. sc. Vera Tadić, veleposlanica
76. g. Mijo Tolušić, veleposlanik
77. dr. sc. Ivica Tomić, veleposlanik
78. g. Želimir Urban, veleposlanik
79. mr. sc. Davor Vidiš, veleposlanik
80. g. Đuro Vidmarović, veleposlanik, utemeljitelj HDK
81. g. Tomislav Vidošević, veleposlanik
82. mr. sc. Jerko Vukas, veleposlanik
83. g. Davorin Zagorščak, generalni konzul, utemeljitelj HDK
84. g. Branko Zebić, veleposlanik
85. dr. sc. Damir Zorić, veleposlanik, utemeljitelj HDK
86. mr. sc. Miljenko Žagar, profesor, veleposlanik, utemeljitelj HDK
87. g. Krešimir Žnidarić, veleposlanik

PRIDRUŽENI ČLANOVI (41)

1. g. Stjepan Bagarić, diplomat
2. g. Petar Barišić, diplomat
3. g. Boris Bašić
4. g. Slavko Begić, diplomat
5. mr. sc. Bohumil Bernašek, diplomat
6. dipl. inž. Slobodan Bukvić, diplomat
7. g. Branimir Burić
8. gđa Mirjam Deponte, diplomatkinja
9. g. Fedor Devide Glavić, diplomat
10. mr. sc. Marko Erdeljac
11. g. Claude Pierre Grbeša, diplomat
12. gđa Martina Jus
13. g. Dario Kaurić
14. mr. sc. Vesna Klaić, diplomatkinja
15. g. Tomislav Krušić
16. dr. sc. Željka Lovrenčić, diplomatkinja
17. mr. sc. Bernardica Makšijan, diplomatkinja
18. mr. sc. Silvio Mićin
19. dr. sc. Anđelko Mijatović, savjetnik PRH (1991.-2000.)
20. mr. sc. Iva Mikulandra, diplomatkinja
21. gđa Karolina Miljak
22. gđa Jasna Pavelić Jureško, diplomatkinja
23. g. Franjo Pašalić
24. gđa Jelena Perleta
25. mr. sc. Jasminka Petra Petter
26. gđa Ivana Petrović
27. gđa Marija Pujo Tadić
28. dr. sc. Višnja Samardžija
29. gđa Višnja Starešina
30. doc. dr. sc. Ina Stašević
31. g. Zdravko Stojanović, diplomat
32. g. Ive Svirčić
33. g. Marko Šimat, diplomat
34. mr. sc. Ljerka Šimunić, diplomatkinja
35. g. Stjepan Šulek, diplomat
36. dr. sc. Tuga Tarle, diplomatkinja
37. g. Tihomir Telišman
38. g. Jure Tomičić
39. gđa Verica Varga, diplomatkinja
40. gđa Dina Vasić
41. dr. sc. Zdenka Weber, diplomatkinja

IZDANJA HRVATSKOG DIPLOMATSKOGA KLUBA PUBLICATIONS OF THE CROATIAN DIPLOMATIC CLUB

Glasnik Hrvatskog diplomatskog kluba, dvomjesečnik, ISSN br. 1845-2876, izdaje Upravno vijeće HDK, izlazi od 24. 12. 2003.

Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2003. / The Day of Croatian Diplomacy
8 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2003.

Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2005. / The Day of Croatian Diplomacy
16 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2005.

Tvrtko Andrija Mursalo: Prvoimenovani hrvatski poklisari i veleposlanici od 1990. do danas, 28 str., ilustracije u bojama; Izdavači: Ministarstvo vanjskih poslova i europskih integracija RH, Hrvatski diplomatski klub, ISBN 978-953-7010-81-2, Zagreb 2007.

Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2008. / The Day of Croatian Diplomacy,
16 str., ilustracije. u bojama; Zagreb 2008.

Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – prvo desetljeće – knjiga prva, CIP NSK 668619; 12 autora; 340 str., ilustracije u bojama; Izdavači: Hrvatski diplomatski klub, MATE d.o.o.; Zagreb, 2008.

Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2009. / The Day of Croatian Diplomacy
16 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2009.

Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – prvo desetljeće – knjiga druga, CIP NSK 740281; devet autora; 320 str., ilustracije u bojama; Izdavači: Hrvatski diplomatski klub, MATE d.o.o.; Zagreb, 2010.

Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2010. / The Day of Croatian Diplomacy
16 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2010. Spomenica Hrvatskoga diplomatskog kluba

Deset godina Hrvatskoga diplomatskog kluba 2001. – 2011. uz dva desetljeća diplomacije Republike Hrvatske; 127 str., ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub; Zagreb 2011.

Deseta obljetnica Hrvatskog diplomatskoga kluba uz dva desetljeća diplomacije Republike Hrvatske / Tenth anniversary of the Croatian Diplomatic Club within two Decades of the Republic of Croatia's Diplomacy 29. studenoga 2011.; 48 str., ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub; Zagreb 2011.

Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – prvo desetljeće – knjiga treća, CIP NSK 785594; devet autora; 515 str., ilustracije u bojama; Izdavači: Hrvatski diplomatski klub, MATE d.o.o.; Zagreb, 2011.

Republika Hrvatska u Europskoj uniji i 100. rođendan počasnoga člana akademika Vladimira Iblera / Republic of Croatia in the European Union and Hundredth Birthday of CDC Honorary Member Academician Vladimir Ibler 27. lipnja 2013.; 96 str. ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub; Zagreb 2013.

Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2013. / The Day of Croatian Diplomacy
24 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2013.

- Kolinda Grabar Kitarović Hrvatska – dio euro-atlantskih integracija / Croatia – a part of euro-atlantic integration**, 38 str., ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub; Zagreb 2014.
- Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – prvo desetljeće – knjiga četvrta**, CIP NSK 877675; deset autora; 399 str., ilustracije u bojama. Izdavači: Hrvatski diplomatski klub i MATE, d.o.o., Zagreb, 2014.
- Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2014. / The Day of Croatian Diplomacy**
32 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2014.
- Vinko kardinal Puljić - Sveta Stolica i Hrvati u Bosni i Hercegovini AD 1992-2015. / Holy See and Croats in Bosnia and Herzegovina A.D. 1992-2015**,
44 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2015.
- Petnaest godina Hrvatskoga diplomatskog kluba 2001-2016**,
217 str., ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub, Zagreb, 2016.
- Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2016. / The Day of Croatian Diplomacy**
36 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2017.
- Svečano obilježavanje Dana međunarodnog priznanja RH 15. siječnja 2018. Solemn Celebration of Day of International Recognition of the Republic of Croatia January 15th 2018**, 76 str. ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub, Zagreb, 2018.
- Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – prvo desetljeće – knjiga peta**, CIP NSK 001011060; deset autora; 520 str., ilustracije u bojama. Izdavači: Hrvatski diplomatski klub i MATE, d.o.o., Zagreb, 2018.
- Svečano obilježavanje Dana Međunarodnoga priznanja RH 15. siječnja 2019. Solemn Celebration of the Day of International Recognition of the Republic of Croatia, January 15th 2019**; 74 str. ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub, Zagreb 2019.
- Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2019. / The Day of Croatian Diplomacy** 72 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2020.
- Svečano obilježavanje Dana Međunarodnoga priznanja RH 15. siječnja 2020. Solemn Celebration of the Day of International Recognition of the Republic of Croatia, January 15th 2020**; 52 str. ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub, Zagreb 2020.
- Dan hrvatske diplomacije 7. lipnja 2020. / The Day of Croatian Diplomacy**
48 str., ilustracije u bojama; Zagreb 2020.
- Proslave Dana međunarodnog priznanja Republike Hrvatske u organizaciji Hrvatskoga diplomatskoga kluba / Celebrations of the Day of international recognition of the Republic of Croatia organized by the Croatian diplomatic club**, 36 str. ilustracije u bojama; Zagreb 2021.
- Obilježavanje Dana hrvatske diplomacije 7. lipnja 2021. / Celebrating the Croatian diplomacy day**, 56 str. ilustracije u bojama; Zagreb 2021.
- Dvadeset godina Hrvatskoga diplomatskoga kluba 2001.-2021.**, 452 str., ilustracije u bojama; Izdavač: Hrvatski diplomatski klub, Zagreb, 2022.

Svečano obilježavanje Dana hrvatske diplomacije i 20. obljetnice Hrvatskog diplomatskog kluba, 7. lipnja 2022. / The Celebration of the Croatian Diplomacy Day and the 20th Anniversary of the Croatian Diplomatic Club, June 7th 2022; 56 str. ilustracije u bojama; Zagreb, 2022.

Dan međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, 15. siječnja 2023. / The Day of the International Recognition of the Republic of Croatia, January 15th 2023; 64 str. ilustracije u bojama; Zagreb, 2023.

Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske – prvo desetljeće – knjiga šesta, CIP NSK 001171331; devet autora; 416 str., ilustracije u bojama. Izdavači: Hrvatski diplomatski klub i MATE d.o.o., Zagreb, 2023.

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu Ministarstva vanjskih i europskih poslova RH i sljedećih tvrtki i ustanova: JANAF, KONČAR, Marina FRAPA, ORBICO GROUP, PETROL, HRVATSKA POŠTA i JADROLINIJA.

Objavio Hrvatski diplomatski klub u Zagrebu kao izvanredno izdanje Glasnika Hrvatskog diplomatskog kluba - ISSN 1845-2876

Adresa nakladnika: Petretičev trg 2, 10000 Zagreb

Za nakladnika: Emilio Marin, predsjednik HDK, e-mail: predsjednik@hdk-cdc.hr

Urednik: Emilio Marin, e-mail: glasnik@hdk-cdc.hr

Slike: Krešimir Žnidarić, Martina Mirković

Zagreb, listopad 2024.

Glasnik Hrvatskog diplomatskoga kluba

Izdaje Upravno vijeće HDK

Izlazi tromjesečno

Adresa nakladnika:

Petretićevo trg 2, 10000 Zagreb

Tel. (01) 4599 401, fax: (01) 4599 455

E-mail: hdk@mvep.hr

Internet: <http://www.hdk-cdc.hr>

Za nakladnika: Emilio Marin, predsjednik HDK

Uredništvo:

Emilio Marin, predsjednik HDK, urednik

Jelena Perleta, pridružena članica HDK

Đuro Vidmarović, predsjednik NO-a HDK

Krešimir Žnidarić, rizičar HDK, tehnički urednik

Jure Tomićić, pridruženi član HDK, tehnički urednik

Žiro račun za uplatu članarine:

IBAN: HR03 2340 0091 1100 9271 6

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

REPUBLIKA HRVATSKA

Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

